

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

29. Quomodo Satyrus D. Ambrosij frater Eucharistiam collo appensam
habens, in naufragio incolamis seruatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

*De puero quodam defuncto, cuius corpus terra con-
neri non potuit, antequam corpus Dominicum
S. Gregorij adhiberetur, anno Domini 530. S. G.
gorij lib. 2. Dialogorum cap. 4.*

CAP. XXVIII.

Quadam die, dum quidam eius Benedi-
cti puerulus monachus parentes suos, ut
quàm deberet, diligens, atque ad eorum habi-
taculum tendens, sine benedictione de mona-
sterio exiisset, eodem die, ut ad eos perven-
defunctus est, cumq; esset sepultus, die altera
proiectum foras corpus eius inventum est, quod
rursus sepulturæ tradere curaverunt. Sed
quenti die iterum proiectum exterius, atq;
inhumatum, sicut prius inuenerunt, tunc
citi ad Benedicti Patris vestigia currētes, cum
magno fletu petierunt, ut ei suam gratiā lar-
ri dignaretur. Quibus vir Dei manu sua pro-
nus cōmunionem Domini corporis dedi-
dicens: Ite, atq; hoc Dominicum corpus sup-
pectus eius cum magna reuerentia ponite,
sic sepulturæ eum tradite. Quod dum factum
fuiſſet, susceptum corpus eius terra tenuit, et
ultra proiecit. Perpendis Petre apud Iesum
Christum Dominū, cuius meriti iste vir fuit
rit, ut eius corpus etiam terra proiecerit, quod
Benedicti gratiam non haberet.

*D. Ambros. in oratione funebri 1. de obitu Satyri
iris sui. Satyrus Ambrosij frater Eucharistiæ col-
appensam habens, in naufragio incolumis seruatus.*

Q
fe
gi
scop
flu
fed
tiat
fide
riof
con
in o
se d
pag
retu
Itaq
den
titu
mig
rit
sua
fefe
ynd
pra
stat
vel
gen
Ecc
tus

Quid igitur obseruantiam eius erga Deum cultum prædicem? Qui priusquam perfectioribus esset initiatus mysteriis, in naufragio constitutus, cum ea, qua ueheretur, nauis scopuloso illisa vado, & vrgentibus hinc inde fluctibus solueretur, non mortem metuens, sed ne vacuus mysterij exiret e vita, quos initiatos esse cognouerat, ab his diuinum illud fidelium sacramentum poposcit: non ut curiosos oculos insereret arcanis, sed ut fidei suæ consequeretur auxilium. Etenim ligari fecit, in oratio, & orarium inuoluit collo, atque ita se deiecit in mare, nõ requirens de nauis compage resoluta tabulam, cui supernatans iuaueretur, quoniam fidei solius arma quaesierat. Itaque hic se tectum atq; munitum satis credens, alia auxilia non desiderauit. Simul fortitudinem eius spectare licet, qui fatifcente remigio non quasi naufragus tabulam sumpserit, sed quasi fortis ex seipso adminiculum suæ virtutis assumpserit. Nec deseruit spes, nec fefellit opinio. Denique primus seruatus ex vndis, & in portum terrenæ stationis euectus, præsulem suum, cui se crediderat recognouit, statimque vbi etiam cæteros seruulos suos, vel ipse liberauit, vel liberatos cõperit, negligens facultatem, nec amissã desiderans DEI Ecclesiam requisit, ut ageret gratias liberatus, & mysteria æterna cognosceret, pronuncians,

64 COLLATION. SACRAR.
cians, nullum referendæ gratiæ maius
officium.

*Ex vitis sanctorum Patrum, contigit autem circa
num Domini 392. & citatur à Ioanne Garen
consensu vniuersalis Ecclesiæ, de veritate cor
ris Christi in Eucharistia, Centenario 4. De Eu
ristia in puerulum mutata, itemque in caro
sanguine cruentatam, propter quendam incredulitatem*

CAP. XXX.

Dixit Arsenias de quodam sene in Scythia
(*Lib. de providentia 2. contemplatione.*)
erat magnus in hac vita, simplex autem in
de, & errabat, quia idiota erat, & dicebat
esse naturaliter corpus CHRISTI panem
consecratum, quem sumimus, sed figuram
eius. (*Guimundus libro tertio de Eucharistia.*)
audientes duos senes, illum dicere hunc
monem, & scientes, quia magna esset
eius & conuersatio, cogitauerunt, quod
nocenter & simpliciter hoc diceret, venerunt
ad illum, & dicunt ei: Audiuimus, Abba, ser
monem cuiusdam infidelis, qui dicit: quod
panis, quem in sacra communionem sumimus
non est naturaliter corpus CHRISTI secun
dum veritatem, sed figura eius. Senex autem
respondit eis: Ego sum qui illud dixi: illi au
tem rogabant eum, dicentes: Non sic creditur
Abba, sed sicut Ecclesia Catholica tradit. Nos
autem credimus, quia panis ipse corpus Chris
ti est, calix iste sanguis Christi, secundum ve
ritatem

